

Journalister vill rapportera bättre om hemlöshet

Hur kan medierapporteringen om hemlöshet bli bättre? Vad innebär solutions journalism och behövs det en etisk kod för sociala reportage? Det var frågor som ventilerades när Förnya det sociala reportaget bjöd in journalister till en förmiddag med tema hemlöshet.

Det finns många fallor att gå i för de journalister som rapporterar om hemlöshet: Att ge en ensidig bild utan sammanhang, att bidra till stigmatisering och marginalisering och att inte presentera lösningar och positiva alternativ.

– Alltför sällan lyssnar man på de som kan berätta den hårda sanningen, den som bara de som är med om den kan berätta om, sa **Eva Edqvist**. Hon redogjorde för enkätsvar som hon samlat in från drygt 20 personer med egen erfarenhet av hemlöshet. Många hade varit hemlösa så länge som mellan 10 och 25 år.

”Lyssna på hemlösa, engagera er, gör systemanalys, ta reda på fakta från hemlösa själva, inte bara från organisationer”, var några av deras förslag på hur medierapporteringen kan bli bättre.

Eva Edqvist är en av 42 olika skribenter som fått krönikor, recensioner och andra texter publicerade under [vinjetten En ny kultursida](#) hos tidningen SocialPolitik under det första året med Arvsfondsprojektet [Förnya det sociala reportaget](#).

Projektet syftar till att människor i social utsatthet och med samsjuklighet ska ta plats i samhällsdebatten och få möjlighet att ge sina perspektiv.

Men *Förnya det sociala reportaget* vill också få fler journalister att intressera sig för frågorna. Att bjuda in till seminarium om rapporteringen om hemlöshet var ett led i

det arbetet. **Anna Morin**, chefredaktör för Revansch summerade att hon fått med sig engagemanget i rummet liksom siffror och statistik. Både känsla och fakta.

– Vi från media kan ta oss tid och inte vara rädda att fråga efter kontakter till de som berörs även om vi inte har dem från början, sa hon.

Humor är användbart i arbetet med att utveckla formerna för att berätta om de här frågorna, menade **Åse Lo Skarsgård**, frilansjournalist. **Lennart Kjörling**, också han frilansjournalist höll med.

– Jag har fått med mig humor och glädje och kan mer leva mig in i hur människor har det och kanske förmedla en annan bild. Frågan är hur vi får tidningarna intresserade?

Leo Cuellar, deltagare i en av projektets skrivargrupper tyckte att dagen inte riktigt gav svar på varför medierna inte rapporterar så mycket som skulle behövas om hemlöshet.

– Varför vill journalister inte engagera sig? Bostäder byggs bara för dem som har pengar, inget görs för dem i hemlöshet. Allt grundar sig på politiska beslut. Om politiker inte ändrar sig händer inget. Alla problem vi får är för att systemet inte är inriktat på att se människan, sa han.

Solutions journalism är en internationell rörelse som uppstod i San Francisco 2003 när journalisten **Kevin Fagan** och fotografen **Brant Ward** gjorde serien *Shame of the City* i tidningen San Francisco Chronicle. De skrev för att få bort hemlösheten och började med att leva 40 dagar med stadens hemlösa. De ville få politikerna att agera och de lyckades.

– Nu testar vi tankarna i solutions journalism, på frågan om socialt frikort, säger Niklas Lindstedt. Foto: Anders Löwdin

– Nu testar vi tankarna i solutions journalism, som bygger på att också presentera lösningar, på frågan om socialt frikort. [Ett sådant frikort finns i Danmark](#) och grunden är att en person kan tjäna upp till 40 000 kronor per år utan att det samordnas med bidrag från socialtjänsten, berättade **Niklas Lindstedt**, journalist i *Förnya det sociala reportaget*.

Projektet går nu in i det andra av tre projektår.

– Vi fick bra gensvar under den här förmiddagen och jag är glad att de journalister som deltog var positiva till vår idé om en etisk kod för det sociala reportaget. Nu ska vi utveckla de tankarna och alla andra bra saker vi har på gång. Vi kommer att både synas och höras framöver, säger projektledaren **Anna Fredriksson**.

Irina Bagley, uppmanade de närvarande journalisterna att arbeta tillsammans med personer i hemlöshet: "Vi behöver er hjälp", sa hon.

Eva Edqvist tyckte att det blev en lyckad dag: "lyckad dag. Det kändes som att vi kom en bit vidare". Efteråt var jag helt slut.

Foto: Anders Löwdin

Mer om seminariet: ["Vi saknade de största medierna"](#)